

EL FLUVIOL

Periódic ab ninots

XIULARÁ UN COP CADA VEGADA

Preu: 10 céntims

No s'estableix el cambi
no més ab la premsa estrangera

Redacció y Administració:

Imprempta Aizamora, Clivillers, 16
aont deurá dirgirse la correspondencia

Nº 1099

BON COMENSAMENT

Sí senyors, l'hem tingut; ningú ho pot negar, y si algú ho feia, tindriem, en contra sos arguments, una prova, millor dit, proves irrefutables, d'una veritat tan evident, que surarien per damunt de tota falsetat, com sura l'oli per damunt de l'aigua. Que un éxit grandíós ha coronat nostra primera *fluviolada*, ho prova l'haverse agotat nostra primera tirada als breus moments d'esser posada a la venda. Total uns 2.000 exemplars, pel cap baix (se suplica als caixistes que no'ns hi escatimin els zeros).

¡Quin espectacle més grandíós ens proporcioná la sortida de nostre primer nombre! En la vetlla del dissabte, a tot arreu se notava desacostumada animació: centres polítics, cafés, plasses, carrers... tots vesaven, curulls de gent, ansiosa de fruir de nostra primera sonada; mes volgué la dissort, o millor dit el complicat sistema de nostres rotatives, no permétnes acabar la tirada fins a altes hores de la nit, y malgrat esser nombrós encara 'l públic que a les portes de nostra redacció esperava, acordarem aplassar la scrida pera'l dia següent, ben a pesar nostre, enemics com som de *fer passar mals ratos a ningú*.

Del diumenge renuncio a parlarne, perquè vosaltres més que nosaltres, prou enfeinats, gaudireu de les variants que oferia l'espectacle.... Arreu grupos nombrosos, FLUVIOL en má, comentaven y comparaven ab els originals, quan se posaven a tret, la semblansa dels ninots; la satisfacció d'uns contrastava ab la visible contrarietat y mal humor d'altres, y en endiablada confusió s'oien rialles, imprecacions, paraules incoherents de les víctimes o parts interessades... *Se'n penedirán*, deien uns.. *Aixó no's pot tolerar*, responia un altre, a la part que ullades d'odi mal dissimulat intentaven descobrir l'autor en mitg de la moltitut, com si el volguessin ferir... de lluny; en fi, una novetat tan gran a Olot, que no fora res d'extrany que d'aquí alguns segles se commemorés la sortida d'EL FLUVIOL igual que avui commemorem el naixement den Jaume, el Conquistaire.

Encara que no tinguem res de profetes, aquest éxit ja'l preveiem, coneguda la feblesa dels nostres enemics, als que de *cor devem* estar agraits per haver acaparat al menys tres quartes parts de nostra edició.

Mes no es sols la venda dels 2.000 exemplars lo que'ns fa aixecar ab orgull la veu pera cridar victòria, puix aixó no representa més que la bona acullida d'un sol poble, no; lo que no sols ens auto-

risa sinó que'ns obliga a continuar nostre treball pel viarany intrincat que hem emprés, es la sanció de la humanitat en pes, representada per «The Royal Universityt», institut de New-York aont s'hi troben conglomerats tots els cap-brots de les ciencies... Són ells els que al rebre nostre primer nombre s'apressuraren a felicitar nos per medi del següent telégrama, que, redactat en correcte anglés, traduí a nostres llegidors, *pera evitárloshi molesties*: «Reyal Institut de New-York a EL FLUVIOL, Olot.--Rebut vostre primer nombre. Reunits magne congrés elements que integren Institut, acordem anánimement endressarvos coral felicitació per vostra obra, altament filantrópica. Trobareu camí sembrat espines, mes al final lloers victoria coronaran vostres esforços. Seguiu avant sense desmaiá ni témer protestes aixordants; dosifiqueu bé música, fugiu de notes polítics-ramplones, imposeu veritat, y pau regnaré entre vosaltres. Per l'Institut, el Degá, Williams Stret». Nostre carro va per bon camí y ja no ho diem nosaltres sols, no, ho diuen ells, desde allá, lluny, tot una munió de savis que representen a tot un món; són ells quins ens donen alé pera bufar a tot pulmó, ells... els que, allargant eis braços pera salvar la distancia que'ns separa, ens donen l'abrás de germanor, ells són, en fi, els que'ns feliciten per nostre primer triomf.

Ja ho veieu, doncs, si tenim o no motiu sobrat pera estar orgullosos de nosaltres mateixos; tot just comensem nostra tasca, la que no abandonarem fins a deixar completament acabada, malgrat tots els *rius* se surtin de sa mare y caiguin sobre nosaltres en atropellada confusió tota mena de trastos vells, *bisturins, morters, anatemes, pinzells, malediccions y máquinas de Rounsden*.

Nosaltres direm sempre, com els de Zamora...
¡Adelante el carro!

MERLOT

EL NAIXEMENT D'UN RIU

Un moderat—molt apurat
buscava un recó amagat.

Y el va trobá—es de pensá
y en una entrada's ficá.

Era un recó—de bo y milló
ont se *lliga* de debó.

Y feu un *riu*—molt renadiu
que ara *El Fluviá* se'n diu.

TIT.

El que veritablement
treballa per la pau de
Olot.

Si l'ase no vol veure, ja pot anar xiulant...

POLÍTICA DE FLUVIOL

En l'altre nombre comensava parlant d'una societat (?) y, després de no dir res, m'entretenia en fer certes enredades *disquisicions*—el que no entengui aquesta paraula, que usi del diccionari, car jo no tinc pas obligació d'il·lustrarlos— y després acabava oferintme *humilment*; doncs bé, avui tinc novament que parlar sobre una altra societat y aquesta sí que no s'amaga de dirse política, encara que d'una mena de política *indeterminada*, com ab ofici va calificarla en *il·lo tempore* cert... atúrat, *xiulet*. Sí, senyors, vull parlar d'aquella casa de colors llampants y figures estrambòtiques; de vidres *colossals* a l'hivern y de *brédoles* verdes al bon temps; d'aquella qu'està bis a bis de la parroquial, ¿saben?. ¿Encara no l'han endevinada? Doncs ja'ls hi diré: vull dir «La Gavia» car no li falta *menjadora ni bebedora* en sa grandiosa (!) sala que mideix uns 9... metres escassos...

Aquells bons *auells-nacionalistes*, van celebrar el dia vuit una vetllada, però l'autor de l'invitació va encastárl'hi la *bleda*, allà ont vulguin els pacients llegidors de la *política fluviolística*, demostrant de pas lo fort que es en historia, puix que allò de VII *aniversari* mirin que es garrafal y que juntat ab aquell *llur* tal com allí s'aplicava, resulta més gros y corpulent què *l'escalé de ca'n Tresserras* y que de pas demostra que en gramática es tan *realista* com en literatura.

Jo no sé si la música era o no era *clássica*, però sí que, en part, me paregué bastant *ballable* y altre un *ofici de pagés* en dia de festa major, però de sí era dedicada a la memoria den Jaume el Conquistaire... de *fembres*, no ho puc dir, doncs que llevat d'un *petit-orador* ¡ay! vull dir petit d'estatura, ningú més va parlarne, quedant en concret que no vaig entendre si festejaven en *Jaume rei*, en *Jaume, el fill del rei de les húngares*, o en *Jaume... president...* perque en quant a conquistaires tots els homes ne són prou, encar que defensin el més pur *misticisme*.

Vosté, senyor J. C. P., es molt amable ab la seva comunicació a mi endressada, però ha de sapiguer que en les *sonades... polític-fluviolístiques*, si bé tot s'hi pot enquibir, a lo que vosté fa referencia, no, per esser quelcom perillós, doncs ja sab que hi ha lleis especials, y per aixó ho deixem de banda. Sobre les cartes provinents dels *impecables, electro-magnéticos* pera aturar els progressos de *Revista Olotina* les envia a la redacció d'aquest periódic, que ja va de *llarc* y se sab treure les *mosques*; nosaltres ens posarem a l'aguait y si vol repetir-se lo mateix ab EL FLUVIOL... *xiulada* y més *xiulada*... ¿Que'ns cansarem de bufar? ¡Ca, home, ca!

RICART DONA-TILA.

FLUVIOLADES

— *Revista Olotina* no deu anar molt abundosa d'original. El número del diumenge semblava'l portaveu d'una agencia funeraria; fins a la primera plana hi havia esquela de... set pessetes.

¡Quin descans pels redactors!

— Del camp *tradicionalista* a ca'n *catalanista* passant després per ca'n *regionalista* y vorejant *El Fluviá*, s'ha perdut un caràcter.

Un número d'*arròs* d'EL FLUVIOL al que'l trobi.

— Don *Rolando el Furioso* y... *amaguen les criatures* s'ha picat perquè'l varem *instantanejar* en un d'aquells moments que, a soles, voldria xeringar a qui pogués, però no troba ningú al davant.

Es així don *Rolando* etc. A soles fins mira de reull, però davant de la gent fa com aquell:

Desde'l cap fins a les botes
ni una tilla hi trobareu;
es metge, y per lo que's ven
sembla que li ponen totes.

Més s'enfadará'l dia que mapém les seves víctimes.
¡Quina auca!

= ¿No varen trobar que *Dona-tila* era pesat ab la seva *polítiqueria fluviolesca*?

Doncs nosaltres també.

= No sabiem que en *P. Enredaire*, de *Revista Olotina*, sabés tant de llatí com nosaltres.

¡Uva, noi! Aviat podras enténdret ab *El Deber*.

= El Rat-Penat se n'es anat,
irat.

¡Qui sab aont para!

El Rat-Penat se n'es anat,
irat,

sense volgué ensenyar la cara.

= Noi... en *Sant Lluís*, d'ensá que ha vingut de fóra s'ha fet un gram home... Ja fa d'arquitecte... Diu que vol aixecar un monument de ciment o guix al nostre reputat Director... ¡Ay, guardarrobes!... sempre'm fas pensar ab aquell *dicho*: *De tontos lleno está el mundo*.

= Batualisto... quin banquer més pobre de cap... Creu an EL FLUVIOL que sense volguerte cap mal te recomana tila, tila y més tila... y sempre tila, y així ab les sangs fluixes, anant pels *camins-als* no relliscaras...

= Pel dijous llarder sortirá FLUVIOL extraordinari.

SOLUCIÓ AL TRENCA TUPINS

La trobaran de cos present, en *El Deber* y *Revista Olotina*. Pensavem poguerla donar *íntegra* però'ls acontereiments l'han anticipada. ¡Lo que fa fer la por!

CORRESPONDENCIA

Flocs.—Te raó, s'han enfadat; però lo de vosté entraria dintre la calumnia ilegal. Si volguéssim baixar an aquest llot fins podriem reproduir certes converses que s'han tingut en un temple d'art.

Y no estan enfadats; n'hi ha que estan *volats*.

Fluviol Petit.—No va. ¿No ha vist que mansoi en Cabiach? Y aixó que l'animen.

¡Que no s'espantil!

Ell.—Arreglat el riu, passarà la caricatura.

J. C.—No'm convé lo seu. Me sembla que vosté fa de Judes.

J. V.—S'ha equivocat de casa. Li he vist sortir l'orella.

N. C.—¿Que va trobar un número ab els grabats flacs? ¿Flacs de tinta o de qué? Si es per lo primer fassis el càrrec que era'l primer dia que la *rotativa sistema* FLUVIOL treballava y el maquinista que tinc no l'entenia gaire.

F. M.—No, lo de vosté ni pel *Fluviá* serveix, aniriem trona avall y hauriem de fer desseguida doble tirada. No convé cansarnos massa.

Garranyac.—No extranyi que diguessin aixó. Só d'un que deia *me pensava que seria altra cosa*, però'n va comprar per tota la colla d'ells. Veu que sense EL FLUVIOL no haurien pogut dormir.

Feliu.—¿Que si l'hem perdut, perquè no'n troba cap per medicina? Va succeir un cas escepcional a Olot: ha sigut el primer periódic que ha agotat la tirada. Però'm penso que a la butxaca den Cabiach y C. n'hi trobará algun. ¡Cert!